

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 346/2023
20.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА—адвоката Стевана Миљачког, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К.бр.13/21 од 14.06.2022.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.735/22 од 19.01.2023.године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА—адвоката Стевана Миљачког, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину К.бр.13/21 од 14.06.2022.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.735/22 од 19.01.2023.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину К.бр.13/21 од 14.06.2022. године, окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 2. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да суду на име паушала накнади износ од 12.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 15.750,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Неготину надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 28.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.735/22 од 19.01.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Вишег суда у Неготину К.бр.13/21 од 14.06.2022.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА—адвокат Стеван Миљачки, због повреде закона из

члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе сходно одредби члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП или да наведене пресуде укине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац Стеван Миљачки истиче да у радњама окривљене АА нису остварени елементи кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, већ да су остварени елементи прекршаја са казнама предвиђеним у члану 121. став 3. и 4. Закона о странцима, с обзиром да су у чињеничном опису пресуде описане радње прекршаја, а не кривичног дела. Бранилац наведено образлаже тиме да се ни у изреци ни у образложењу првостепене пресуде не наводи да су страни држављани учинили недозвољен прелаз државне границе из члана 350. став 1. КЗ, већ само да су страни држављани прекршили Закон о странцима, односно да су „...супротно одредбама члана 14. став 2. и став 1. тачка 1) и 3) у вези члана 3. став 1. тачка 1) и б) Закона о странцима, омогућила недозвољен транзит кроз Републику Србију странцима-страним држављанима.“

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 350. став 2. КЗ је прописано да-„ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољени прелаз границе Србије или недозвољен боравак или транзит кроз Србију, казниће се затвором од једне до осам година“.

Имајући у виду да је у чињеничном опису кривичног дела, у изреци правноснажне пресуде Вишег суда у Неготину К.бр.13/21 од 14.06.2021.године наведено да је окривљена АА „...у урачунљивом стању, са директним умишљајем, у намери да другом-сада осуђеном ББ прибави имовинску корист, супротно одредбама члана 14. став 2. и став 1.тачка 1) и 3) у вези члана 3.став 1.тачка 1) и б) Закона о странцима (Службени гласник РС број 24/18 и др.), омогућила недозвољен транзит кроз Републику Србију странцима-страним држављанима, који транзит истих лица није довршен, а која лица су ван места одређеног за прелазак државне границе и без путне или друге исправе која служи за прелазак државне границе, организовани од стране групе коју чине НН лица, чији је члан и сада осуђени ББ, незаконито ушла у Републику Србију, ради даљег илегалног пребацивањау ЕУ као крајњег одредишта, те у Републици Србији и незаконито боравила.“, јасно произилази да се у описаним радњама окривљене стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела

недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, због ког је правноснажно оглашена кривом.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде, према томе, наведена је намера окривљене да другом прибави имовиснку корист и радња омогућавања недозвољеног транзита кроз Републику Србију странцима-страним држављанима, те су у изреци пресуде детаљно описане конкретне радње које је окривљена предузела, као и недозвољеност преласка државне границе странаца које је превозила, чиме су испуњени сви битни елементи кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарења људи из члана 350. став 2. КЗ, за које је окривљена правноснажно оглашена кривом, па се супротни наводи браниоца окривљеног у погледу повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, изложени у захтеву за заштиту законитости, оцењују неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА–адвоката Стевана Миљачког је одбијен као неоснован.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић